fotbal

Trimisul nostru special, POMPILIU VINTILĂ, transmite:

Astăzi la Budapesta: ROMÂNIA—UNGARIA în preliminariile turneului U.E.F.A.

Vor reuşi juniorii noştri să păstreze minimul avantaj luat la Piteşti ?

O fază din meciul de juniori Ungaria — România, disputat în octombrie, pe stadionul M.T.K. din Budapesta Foto: P. Romoşan

BUDAPESTA 2 (prin telefon). Aşadar, a mai rămas o zi pînă la disputarea meciului retur din preliminariile turneului U.E.F.A., dintre reprezentativele de juniori ale României şi Ungariei.

Partida este aşteptată cu viu interes în capitala ţării prietene, deşi vremea friguroasă te invită să stai în casă. În ambele tabere domneşte optimismul. Juniorii ţării gazdă speră să recupereze micul handicap din primul meci ce a avut loc la Piteşti, unde au pierdut cu 2—1. Din această cauză, antrenorul maghiar **Coloman Preiner** a convocat 15 jucători. Unii dintre ei activează în echipe din prima divizie. Ne referim la mijlocaşii **Naghi** şi **Radics** (primul, la Ujpesti Dozsa Budapesta, al doilea, la Vasas Budapesta), la înaintaşii **Radicovics**, de la Ferencvaros, şi **Kovacs**, de la Vasas Budapesta. Dintre cei amintiţi, Radicovics este una din speranţele fotbalului maghiar, jucător cu stil asemănător lui Albert, cu care este coleg de echipă.

Jucătorii maghiari au făcut vineri după-amiază şi sîmbătă dimineaţă antrenamente uşoare. În ceea ce priveşte formaţia, antrenorul **C. Preiner** încă nu s-a stabilit asupra ei. În linii mari, însă echipa nu va suferi modificări faţă de cea folosită la Piteşti, adică: **Meszaros — Szebeni, Mauerer, Vago, Pal — Naghi, Radics — Kis, Radicovics, Kovacs, Toth.**

Lotul nostru a sosit vineri la prînz la Budapesta. După-amiază, jucătorii s-au odihnit şi apoi au făcut cunoştinţă cu frumuseţile oraşului. Ultimul antrenament l-au efectuat sîmbătă dimineaţa pe stadionul Vasas. Astfel, reprezentanţii noştri au luat un prim contact cu locul unde duminică dimineaţă vor încerca să-şi păstreze avantajul de la Piteşti şi să obţină calificarea în viitorul turneu U.E.F.A.

Antrenorii **Gh. Ola** şi **N. Tătaru**, împreună cu elevii lor, sînt optimişti şi speră într-un rezultat favorabil. Totuşi, sînt neliniştiţi pentru că unul dintre titulari nu poate fi folosit. Este vorba de înaintaşul central **Iordănescu**, care are o întindere musculară la piciorul drept.

De asemenea, fundaşul central **Ispir** acuză uşoare dureri la un picior, însă medicul Mugur Ghimpeţeanu ne-a declarat că este apt de joc.

Dar iată formaţia pe care o vom alinia: **Bărbulescu — Marinescu, Ciugarin, Ispir, Vicin — Ciolan, Dumitru — Cantaro, Etem, Ştefănescu, Nicolae.**

Meciul începe la ora 11 (ora Budapestei) şi va fi condus de arbitrul **Helmuth Bader** din R.D.G., ajutat la tuşă de arbitrii maghiari **Iosif Katona** şi **Sandor Kapocsi.**

Va asista ca observator al U.E.F.A., **Kocea Popovici** (Iugoslavia).

ASTĂZI SOSEŞTE, ÎN CAPITALĂ, LOKOMOTIV MOSCOVA

care va susţine marţi după-amiază, pe stadionul Giuleşti, întîlnirea retur cu Rapid Bucureşti, în cadrul semifinalei campionatului european feroviar. Meciul va fi condus de către o brigadă de arbitri bucureşteni compusă din **Al. Pîrvu** — la centru — şi **N. Petriceanu, C. Ghemingean** — la linie.

„Am greşit eu, atunci drumul adversarului spre poartă e liber..."

„...Am ezitat mult între fotbal şi atletism: în 1951, junior fiind, am concurat la Ploieşti; la 100 şi 200 m plat şi la săritura în lungime. 11 secunde pe sută şi 6,99 la lungime. Rămas în afara selecţiei pentru J.O. de la Helsinki, m-am decis să schimb pantoful cu cuie pentru gheata de fotbal. După debutul la Oroshaza am trecut la Ferencvaros, unde joc de 15 ani fără întrerupere. Îmi amintesc şi astăzi de prima partidă sub culorile lui „Fradv" (n. r. Ferencvaros). Am jucat vîrf de atac împotriva lui Szombathely şi am marcat 4 goluri. Nu eram un înaintaş virtuos, dar compensam prin mobilitate, viteză şi forţă.

Şandor Matrai, decanul de vîrstă şi căpitanul naţionalei maghiare şi al formaţiei Ferencvaros, este un povestitor captivant. Şi extrem de prietenos. I-a lăsat pe Albert, Varga şi ceilalţi să-l sărbătorească pe Rakosi, care în seara meciului cu F. C. Argeş împlinea 27 de ani, pentru a se ataşa cu afecţiune grupului nostru.

„...Acum însă, dacă ar fi să reiau totul de la început n-aş mai admite să joc decît înaintaş".

— Pentru care motiv ?

— În orice echipă apărătorii duc greul jocului; ei sînt fierarii care ridică barosul de nenumărate ori, în timp ce înaintaşii sînt, chipurile, bijutierii. Aţi ascultat vreodată discuţiile după meci, dintre atacanţi şi apărători ? Primii nu pierd niciodată ocazia să atragă atenţia: „Noi sîntem aceia care marcăm goluri, spun ei, în timp ce voi (n.r. apărătorii) *le primiţi." Şi publicul ? Cît e de nedrept uneori. Înaintaşilor le suportă 10 pase greşite, nouă — nici una. A eşuat să zicem, tentativa de dribling efectuată de Varga, se găseşte un coechipier care să-i repare eroarea; am greşit eu, atunci drumul adversarului spre poartă e liber. Pe umerii căruia dintre noi apasă mai greu răspunderea ?*

Încerc să-i mai atenuez din amărăciune.

— Prin atribuirea titlului de cel mai bun jucător la ultima ediţie a C.M. lui Bobby Moore, „meseria" de apărător s-a bucurat de preţuire, fiind repusă în drepturi.

— Şi da şi nu. Din spirit de... breaslă am aplaudat hotărîrea, dar aceasta a fost o injustiţe. Celălalt Bobby (n.r. Charlton) *merita înalta distincţie. A strălucit, e drept, mai puţin în meciul cu R.F. a Germaniei, care, după părerea mea a decis, dar fără excepţionalele lui evoluţii, în şir, Bobby Moore n-ar mai fi apucat... partida finală.*

Printr-o nouă întrebare reuşesc să-l smulg acestei antiteze atacant-apărător din care cu voia lui se simte atît de... mic.

— Între Pele şi Eusebio, pe cine-l consideri mai mare ?

— Pe ...Puşkaş !

— Un Matrai — subiectiv ?

— Deloc. Ascultă-mi, te rog, argumentul. Am vizionat filmul despre viaţa lui Pele. Pînă a nu se îmbogăţi, „Perla neagră" a jucat fenomenal, apoi, la adăpost de grija zilei de mîine, a început să se menajeze deşi nu împlinise decît 25 de ani. Pe cînd Puşkaş ? Acesta a jucat pînă la 39 de ani cu o pasiune dusă la paroxism. A iubit fotbalul cum n-a făcut-o nimeni pînă la el. Şi nu numai atît. El a fost ceea ce se cheamă un jucător complet: s-a descurcat cu luciditate, fentînd pe toţi pe doi metri pătraţi, a creat mingi excepţionale coechipierilor lui, iar la capitolul şut — stîngul lui n-a iertat niciodată.

— Dar între Albert şi Varga ? Pe cine preferi ?

— Fără îndoială, pe Albert. Luat individual, Florian nu este mai talentat decît Varga, dar îşi pune cunoştinţele sale în slujba echipei. Ceea ce, după mine, este esenţial atîta vreme cît fotbalul se joacă pe goluri. Pe Varga, ca să mă înţelegeţi mai bine, mi-aş permite să-l asemuiesc cu Dobrin al dv. Amîndoi alunecă des pe panta... „numerelor personale", „atenţi" la reacţia publicului.

Îl întreb apoi pe „libero"-ul Matrai: care sistem de joc e mai bun, „linia" sau „betonul ?"

— Acela care dă rezultate. Vedeţi dv.: în 1953, cînd i-am bătut pe englezi, „acasă" la ei, s-a spus că sistemul nostru e cel mai bun, în 1958, după triumful brazilienilor la C.M., a ieşit moda cu 1—4—2—4. Ce concluzie să tragem de aici ? După părerea mea, una singură: o fi important şi cadrul de joc, adică sistemul, dar mai important e să ai jucători în stare să-l aplice în funcţie de adversarul pe care-l întîlneşti. Să exemplific chiar cu exponentele cele mai autorizate ale liniei şi betonului, la ora actuală, cu Celtic şi Inter. În finala „C.C.E.", disputată anul acesta, a cîştigat Celtic, pentru că acţionînd des pe aripi a ştiut să-i scoată din dispozitiv pe apărătorii italieni; nu de mult însă, Dinamo Kiev a găsit antidotul la „tactica Celtic", reuşind să-i învingă, la Glasgow, pe scoţieni.

— O ultimă întrebare: Nu peste mult timp împliniţi 35 de ani, dintre care 15 sub culorile aceleiaşi echipe. Cum aţi reuşit performanţa ?

Şi în loc de orice răspuns, interlocutorul meu mi-a arătat paharul... plin cu sifon, pe care l-a ciocănit cu subînţeles... După care a adăugat: ce vreţi, în viaţă n-am iubit nimic mai mult decît fotbalul...

G. NICOLAESCU

În ultimii ani ai vieţii sale, **Mihai Savu** mai practica scrima, în sala clubului Progresul. Iată-l, după un asalt cu una din speranţele floretei noastre feminine, **Oprita Dragalina...** „Pentru noi — recunoşteau toţi tinerii parteneri ai sportivului octogenar — **un asalt cu Mihai Savu însemna o adevărată şcoală a virtuozităţii şi tenacităţii".**

A. Şoptereanu şi V. Costa au amînat din nou manşa decisivă

Din nou „remiză" în pasionantul duel al celor doi brasiştii români, **Angel Şoptereanu** şi **Vasile Costa**, indiscutabil figurile centrale ale naţaţiei masculine din România. Numai că, de data aceasta, cei doi talentaţi înotători au schimbat — la fel de frăţeşte — rolurile. Bucureşteanul, mai bun decît adversarul său pînă în acest an la cursa de 200 m, a ţinut morţiş să fie cel dintîi şi la „sută", reuşind să cîştige cu regularitate sprinturile decisive. Este adevărat că **V. Costa** a fost primul în acest sezon care a întrecut recordul ţării pe distanţa a două lungimi de bazin, coborîndu-l sub graniţa celor 70 de secunde (69,9), dar **Şoptereanu** a egalat de două ori această performanţă, şi în plus a avut la activ şi alte două rezultate de 68,8 şi 68,7 s. în bazin scurt.

În schimb, la 200 m, timişoreanul nu a făcut nici un fel de concesie, avînd şi satisfacţia de a nu fi pierdut în această vară decît o singură cursă în faţa reputatului brasist din R. D. Germană, **Egon Henninger.**

Aşadar, şi după cel de al treilea sezon consecutiv, statu quo în întrecerea pentru supremaţie. Din păcate, însă — situaţie staţionară şi în domeniul performanţei. Sau aproape staţionară. Anul trecut, **V. Costa**, cu cele 70 de secunde, figura pe locul VI în ierarhia celor mai buni brasişti din lume. În acest an, însă, cei doi sportivi români — cu rezultatul de 69,9 — se află de-abia pe poziţiile 14 şi, respectiv, 15 într-un clasament asemănător, avînd înaintea lor 6 înotători din U.R.S.S. (**Kosinski** 66,8, **Prokopenko** 67,9, **Pankin** 68,6 **Mihailov** 68,8, **Morciukov** 68,9 şi **Tutukaev** 69,8), cite doi din S.U.A. (**Merten** 68,1 şi **Webb** 69,1) şi Japonia (**Ishikawa** 68,7 şi **Tsurumin** 69,4) şi cîte un brasist din Brazilia (**Fiolo** 67,5), Australia (**O'Brien** 68,4) şi R.D. Germană (**Henninger** 69,3).

Cu ce şanse se prezintă **Costa** şi **Şoptereanu** la întrecerile olimpice din Mexic ? În primul rînd, participarea lor la viitoarele J.O. este legată de îndeplinirea unui barem obligatoriu (68,5), impus de federaţia de specialitate. Cu un asemenea timp, de loc uşor de realizat, oricare dintre ei ar putea nutri speranţa de a urca pe unul din blocstarturile finalei olimpice.

Reprezentantul tinerei promoţii, **Petre Teodorescu**, în continuu progres, a atins la vîrsta de 16 ani timpi (1:12,5 şi, respectiv, 2:39,5) pe care nici unul din cei doi campioni şi actuali recordmani ai ţării nu i-au putut realiza la vîrsta respectivă. Tînărul înotător al clubului Steaua are un stil extrem de curat şi, în momentul cînd va putea dobîndi şi forţa necesară parcurgerii lungimilor într-un ritm susţinut, rezultatele sale vor putea ajunge foarte aproape de cei mai înalt nivel.

La fete, situaţia este şi mai puţin roză. Recordurile **Sandei Grinţescu** şi **Zoei Reznicenco** (cele mai vechi pe tabela republicană) continuă să troneze, nefiind măcar periclitate în vreunul din concursurile sezonului încheiat. **Gica Manafu** şi **Cristina Stănescu** (ca să nu mai vorbim de **Mariana Dumitrescu, Emilia Silianu** sau **Adriana Lambadarie**) au rămas şi după acest sezon la limitele veşnicelor speranţe.

V. COSTA

A. ŞOPTEREANU

Chiar şi gălăţeanca **Mariana Birsan**, de al cărui nume erau legate multe promisiuni, a plătit un serios tribut stilului defectuos.

În general, nivelul brasistelor din secţiile de performanţă este poate cel mai scăzut în comparaţie cu cel atins la toate celelalte procedee tehnice. Să căutăm cauzele doar în volumul de muncă redus al sportivelor mai sus citate ? Oricum, ar fi o explicaţie pentru lipsa de forţă şi ineficacitatea întoarcerilor — carenţe de ordin general. Dar poate că şi selecţia făcută nu a fost cea mai judicioasă şi plafonarea (într-un anumit fel) a venit mai repede decît ne aşteptam ?

Singurele raze de lumină în această totală mediocritate par a veni de la două foarte tinere reprezentante ale secţiei de copii din clubul Dinamo Bucureşti: **Liliana Burlacu**, 13 ani, care a „sărit" în acest an de la 1:29,0 la 1:23,9 (100 m) şi **Anca Mihăescu**, 12 ani, de la 3:13,9 la 3:05,0 (200 m). Vor reuşi ele să ne scape de obsesia celor mai vechi recorduri ale ţării ?

Ad. VASILIU

Azi se va cunoaşte campioana ţării la juniori

Astăzi, de la ora 9,30, formaţiile de juniori CLUBUL SPORTIV ŞCOLAR şi RULMENTUL BÎRLAD îşi vor disputa titlul de campioană a României pe anul 1967. Evenimentul reţine atenţia în mod deosebit. Pe de o parte, fiindcă este vorba de viitorul rugbyului nostru, iar pe de altă parte, deoarece partida din „Parcul copilului" n-are concurenţă în cadrul programului competiţional. (După cum se ştie, în divizia A au loc doar meciuri restanţă şi fără miză...)

La prima vedere, formaţia pregătită în principal de antrenorul Cornel Munteanu, porneşte favorită. Ea a mai avut satisfacţia cuceririi competiţiei. Duelurile ei cu Constructorul, îndeosebi, au făcut deliciul acestei întreceri a speranţelor sportului cu balonul oval.

Anul acesta, însă, echipa Clubul sportiv şcolar n-a mai manifestat strălucirea-i cunoscută. Chiar dacă ne-am referi numai la meciul din semifinale, cu Ancora Galaţi, ar fi suficient să tragem o asemenea concluzie. Duminica trecută, bucureştenii au acţionat crispat, surprinşi parcă de replica adversarilor, de valoare oricum mai modestă

Formaţia Rulmentului, mai puţin cunoscută, va căuta să dea rugbiştilor bucureşteni o replică dîrză, aşa cum ştiu să o facă colegii lor mai mari, seniorii Bîrladului.

Prin simplă impresie acordăm prima şansă rugbiştilor Clubului sportiv şcolar, care au cîştigat de 4 ori titlul naţional.

Hocheiul braşovean a plătit tribut indolenţei!

Încet-încet, iarna intră în drepturile-i firesti. Schiorii sînt gata să-şi înceapă lucrul pe zăpadă, iar hocheiştii au şi trecut de acum de emoţiile primului tur al campionatului republican. Recentele întreceri de la Bucureşti au fost urmărite cu interes de iubitorii acestui sport atît de spectaculos, nu numai din Capitală dar şi din multe alte localităţi. În ceea ce-i priveşte pe braşoveni, concetăţenii mei privesc cu nostalgie clasamentul întrecerilor şi se gîndesc, nu fără regret, la anii în care erau prezente în competiţie şi echipe locale. Poate că şi acum ar fi participat jucătorii din Braşov la campionatul ţării, dacă hocheiul n-ar fi fost lăsat aici pradă indolenţei!

Cum s-au petrecut lucrurile ? Mai întîi a dispărut echipa Tractorul şi — pe rînd — au fost desfiinţate şi celelalte secţii mai mici. Ideea de bază a fost concentrarea tuturor forţelor într-o singură secţie, aceea de la Steagul roşu. La început, lucrurile au mers cum au mers, echipa braşoveană fiind considerată printre formaţiile fruntaşe ale ţării. Dar pentru a te susţine la nivelul cerinţelor actuale ale hocheiului era nevoie de o muncă asiduă şi mai ales de multă pasiune. Din păcate aceste calităţi n-au existat nici la conducerea clubului Steagul roşu şi nici măcar la tovarăşii de la Consiliul regional pentru educaţie fizică şi sport, care au renunţat cu seninătate la acest sport cu vechi tradiţii în Braşov, cu posibilităţi organizatorice şi materiale, un sport specific — dacă vreţi — unei staţiuni montane. *„Vom lucra în perspectivă*, au motivat activiştii clubului Steagul roşu, *şi pînă ce vom ajunge să ne formăm o garnitură valoroasă de seniori, vom activa doar cu o secţie de juniori".*

Cu sprijinul federaţiei de specialitate a fost, într-adevăr, formată, o echipă de juniori care a obţinut unele rezultate, dar nu pe măsura atîtor şi atîtor promisiuni şi angajamente. Iată însă că atunci cînd s-a ivit momentul prielnic de „a scăpa" de acest sport, Steagul roşu a... pasat echipa de hochei asociaţiei Petrolul Braşov, care are în conducere cîţiva înimoşi susţinători ai patinajului, dar care — nici pe departe — nu se bucură de aceleaşi condiţii materiale ca „Steagul".

„Păcat că nu mai există înţelegere pentru această disciplină sportivă atît de mult îndrăgită de braşoveni, ne-a spus av. Septimiu Sînzlorzan, unul dintre vechii jucători localnici. *Îzbindu-ne mereu de indiferenţă, de tot felul de piedici, mulţi dintre vechii susţinători ai hocheiului au cedat şi s-au retras. E păcat, mai ales că astăzi ar exista toate condiţiile pentru a putea ridica activitatea acestui sport*

Există, în anii din urmă, un bun obicei: acela de a se elabora un plan al activităţii sportive de iarnă de către un comandament însărcinat cu coordonarea muncii secţiilor şi al comisiilor pe ramură de sport. Acele planuri dovedeau multă iniţiativă. Aşa au apărut zeci de patinoare naturale, pîrtii simple de schi şi sănătoase (toate amenajate fără cheltuieli) care au găzduit întrecerile a mii şi mii de tineri şi tinere. *„Avem o experienţă bună în activitatea cu tineretul*, ne-a mărturisit cunoscutul hocheist I. Szabo de la Uzina de tractoare. *Anul trecut am amenajat un patinoar unde numeroşi tineri au deprins mersul pe patine iar alţii şi-au perfecţionat cunoştinţele. Cu un mic efort am putea face mult mai mult; de exemplu, un centru de hochei pentru micii patinatori"...* Trebuie, deci, mai multă iniţiativă, mult mai multă preocupare, astfel încît hocheiul să-şi reocupe la Braşov locul cuvenit, alături de schi şi de patinaj.

Sperăm că măcar acum, în ceasul al doisprezecelea, va fi adăugată activităţii sportive de iarnă braşoveană pasiunea necesară!

AL. DINCA

UNDE MERGEM?

ÎNTÎLNIRI INTERNAŢIONALE

HANDBAL: Sala Floreasca — ora 17 — meciul retur Rapid Bucureşti — Brandval Idrottslag (Norvegia) — în cadrul „C.C.E.".

CAMPIONATE REPUBLICANE

BASCHET: Sala Floreasca, de la ora 8, Olimpia T. V. — Viitorul Dorohoi (f. B), Şcolarul Bucureşti — Pedagogic Bacău (f. B), Progresul Bucureşti — Universitatea Cluj (f. A), Dinamo Bucureşti — Politehnica Galaţi (m. A), Progresul Bucureşti — A.S.A. Bacău (m. B).

VOLEI: Sala Dinamo, de la ora 8,30, A.S.E. Bucureşti — Viitorul Bucureşti (f. B), Medicina Bucureşti — C.S.M. Sibiu (f. A), Flacăra roşie Bucureşti — I.C.F. (f. B); **Sala Giuleşti**, de la ora 8,30, Medicina Bucureşti — Construcţii Bucureşti (m. B), Steaua — Alumina Oradea (m. A), I.C.F. — Petrolul Ploieşti (m. A).

RUGBI: Teren Gloria, ora 11, Gloria — Precizia Săcele (divizia A); **Teren Parcul Copilului**, de la ora 9,30, Rulmentul Bîrlad — Clubul sportiv şcolar (finala campionatului naţional de juniori) şi, în continuare, Lotul naţional — Combinata divizionară (meci de verificare).

SCRIMĂ: Sala de la stadionul Republicii, de la ora 8,30, finalele de juniori.

ALTE COMPETIŢII

BOX: Sala clubului Griviţa Roşie, de la ora 10, gală amicală, organizată de A.S. Griviţa Roşie.

HALTERE: Sala Dinamo, de la ora 9, „Cupa Dinamo" pentru juniori (categoriile 75; 82,5; 90 şi + 90 kg).

CICLISM: Întreprinderea poligrafică „13 Decembrie 1918", ora 10, start în concursul de ciclocros dotat cu „Cupa 13 Decembrie".

SPORT LA

Ora 20 — pe programul I şi **ora 21** — pe programul II, în cadrul radiojurnalelor — emisiune de ştiri sportive.

Ora 22 — pe programul I — în cadrul radiojurnalului, o emisiune de comentarii, cronici şi rezultate sportive la zi.

ŞI LA

Ora 17 — transmisie în direct de la sala Floreasca, meciul de handbal Rapid — Brandval Idrottslag (Norvegia).

Ora 23 — „Telesport". Din cuprins: agenda competiţională internă (reportaje filmate de la rugbi, baschet, volei şi ciclocros) şi agenda sportivă internaţională („Cursa de 6 zile" — competiţie ciclistă organizată în Berlinul Occidental, concurs de iahting la Newport şi meciul de box profesionist dintre Mitsunori Seki — Japonia şi Chung Bok Lee — Coreea de Sud).

PRONOSPORT • LOTO • PRONOEXPRES

Privind retrospectiv tragerile pentru autoturisme din 7 octombrie şi 14 noiembrie — vedem că 62% din autoturismele şi premiile de cîte 75.000 lei au fost obţinute pe bilete seria J de 60 lei.

De altfel, este bine de ştiut că de la începutul anului şi pînă la 30 noiembrie, la sistemele LOTO-PRONOSPORT au fost atribuite 735 autoturisme.

La tragerile pentru autoturisme se vînd următoarele feluri de bilete: A de 2 lei, G de 10 lei, F de 20 lei, K de 40 lei şi J de 60 lei. Fiecare bilet are şansele sale, însă cele mai mari posibilităţi de cîştig le au biletele seria J de 60 lei. Iată, de altfel, la cîte extrageri participă fiecare bilet: A = o extragere, G = 5 extrageri, F = 10 extrageri, K = 20 extrageri şi J = 21 extrageri.

Marţi, 5 decembrie, are loc tragerea autoturismelor LOTO la care se atribuie în număr NELIMITAT premii de cîte 75.000 lei cu autoturisme la alegere, autoturisme „Renault 10 Major", „Skoda 1000 M.B.", „Fiat 850", „Trabant 601", premii de valoare variabilă şi fixă în bani. Şi la această tragere participarea pe bilete J de 60 lei va fi cea mai mare.

Azi şi mîine, ultimele zile pentru vînzarea biletelor.

● Iată programul concursului Pronosport nr. 49 de duminică 10 decembrie 1967: I. Atalanta — Lanerossi; II. Bologna — Varese; III. Brescia — Milan; IV. Cagliari — Spal; V. Internazionale — Torino; VI. Juventus — Napoli; VII. Mantova — Roma; VIII. Sampdoria — Fiorentina; IX. Foggia — Pisa; X. Lazio — Venezia; XI. Messina — Bari; XII. Livorno — Lecco; XIII. Novara — Catania.

IN MEMORIAM...

Din iniţiativa federaţiei de specialitate, în Capitală au avut loc, la începutul acestei săptămîni, întrecerile din cadrul primei ediţii a „Cupei Mihai Savu".

Este vorba de o competiţie închinată memoriei unuia dintre pionierii scrimei şi ai sportului românesc, fostul floretist *Mihai Savu*, de la a cărui moarte s-au împlinit patru ani.

Întrecerea s-a bucurat de prezenţa celor mai valoroşi floretişti ai ţării, printre care şi cei 5 componenţi ai reprezentativei României, campioană mondială la floretă, în acest an: *Tănase Mureşanu, Ionel Drîmbă, Iuliu Falb, Mihai Ţiu şi Ştefan Ardeleanu.* După asalturi care au confirmat forma excelentă pe care o deţin trăgătorii noştri fruntaşi la această probă, concursul a revent lui *Ionel Drîmbă*, căruia, văduva celui dispărut i-a înmînat o frumoasă cupă.

Pînă la ediţia viitoare a concursului, „Cupa Mihai Savu" va rămîne în posesia cîştigătorului şi, poate, şi în continuare, dacă el va reuşi să reediteze succesul de acum. Aceasta, deoarece comisia orăşenească de scrimă a stabilit ca „Cupa Mihai Savu" să se desfăşoare sistem challange. Iar sportivul care va reuşi să o cucerească de trei ori consecutiv va rămîne definitiv posesorul ei. (t. st.)

...Mihai Savu *...L-am cunoscut la sfîrşitul secolului trecut. L-am cunoscut la un concurs de scrimă. Dacă îmi amintesc bine, era prin anul 1895. Mihai Savu făcea floretă. Era sportiv şi organizator de concursuri. Un mare pasionat al acestui sport. Căuta, cu entuziasmul ce l-a caracterizat întotdeauna, să ţină sus, nestinsă, flacăra scrimei, sport olimpic cu mase largi de adepţi în multe ţări ale lumii.*

În anul 1910, Mihai Savu ia parte la o întrecere internaţională de mare amploare. La Mirages les bains sînt prezenţi peste 100 de floretişti (cifra constituie un record pentru acele timpuri !) din Franţa, ţara organizatoare, Italia, Belgia şi România. Mihai Savu ocupă primul loc şi primeşte, drept răsplată, o cupă, o statuetă, aceea a eroinei naţionale a Franţei, Jeanne D'Arc.

Pînă în anul 1936, perioadă în care a activat continuu în diferite concursuri şi competiţii interne şi internaţionale, Mihai Savu a fost constant printre animatorii acestui sport. În două ediţii, la cele din 1928 şi 1936, el a fost prezent şi la întrecerile Jocurilor Olimpice, s-a zbătut ca România să se numere printre participante la cea mai mare confruntare sportivă a lumii.

Pentru Mihai Savu, scrima şi sportul în general n-au însemnat numai un mijloc de destindere, de întărire a sănătăţii, ci, mai mult, o adevărată artă. Am spus sportul în general, deoarece el a îmbrăţişat cu aceeaşi pasiune şi o serie de alte discipline. A mers pe bicicletă, a practicat înotul şi gimnastica, a fost un bun trăgător, a făcut box şi rugby, a pilotat avioane de acrobaţie. A fost prezent în zeci şi zeci de întreceri sportive. De fiecare dată, el a abordat un sport sau altul cu o modestie ce i-a fost proprie, motiv pentru care era şi foarte iubit. Chiar şi de adversari.

Şi, încă ceva: pentru Mihai Savu, practicarea sportului n-a însemnat şi n-a constituit niciodată un izvor de beneficii, sub nici o formă. Dimpotrivă, din modestu-i salariu de funcţionar public, el îşi suporta toate cheltuielile. Acesta a fost soţul meu — Mihai Savu...

Cupa pe care am oferit-o, la dorinţa lui, federaţiei române de scrimă, a cucerit-o la un concurs organizat în ţară, în anul 1922. O cupă transmisibilă. Cum o cîştigase şi în două ediţii precedente, cupa i-a rămas definitiv. Acum, o dăruiesc celui mai vrednic dintre floretiştii României...

Paraschiva SAVU